

Wij/zij - BRONKS

(c) Felix Kindermann

ma 29/09/2014 - 14:24

****** De aanslag op een schoolgebouw in Beslan uit 2004 op het theater brengen, en dan nog wel voor kinderen, hoe pak je zo iets aan? Regisseur Carly Wijs en haar jonge spelers bewijzen in de BRONKS-productie Wij/Zij dat ze de juiste toon te pakken hebben.**

Er waren al wel eerder jeugdvoorstellingen over school shootings, zoals **Immaculata** van **Braakland/ZheBilding** en **mondays** van **JAN**. Maar deze gingen over college drop outs die een wraakactie verzinnen tegen hun medeleerlingen. Wij/Zij is echter andere koek: een aanslag van het grootste kwaad (het georganiseerde terrorisme) op het grootste goed (lagere schoolkinderen, op hun eerste schooldag nota bene). **Regisseur Carly Wijs** en haar team slagen voorbeeldig in hun missie in om deze tragedie uit de Kaukasus te ensceneren voor een publiek vanaf acht jaar.

De (geheime) wapens zijn de twee jonge spelers op scène. **Thomas Vantuycom** is een straffe danser die net afstudeerde aan **P.A.R.T.S.** en sinds zijn jaren bij **FABULEUS** ontzettend gegroeid is als spelers/spreker op scène. Bij monde van een schoolpersonage kan er zelfs een knipoog naar zijn eigen stotterverleden af. Met zijn baard en getinte huid zou Thomas zo het cliché van een moslimterrorist kunnen verbeelden. Daartegenover staat de enkele koppen kleinere **Gytha Parmentier**, die voor een meisje van twaalf zou kunnen doorgaan. Zij zwaaide net de schooldeuren van **KASK** achter zich dicht en bewijst hier dat ze ook een erg goede danseres is.

Wij/Zij is immers vooral een heel fysieke en energieke voorstelling geworden. De aanloop, de terreurfeiten zelf en de media-aandacht achteraf worden hier vanuit het standpunt van twee schoolkinderen verteld. Soms gebruiken ze als vertelvorm zelfs een vak van op school: de plattegrond van de schoolgebouwen tekenen ze alsof het de les aardrijkskunde is, de verhouding tussen het aantal terroristen en het aantal kinderen dat deze onder schot moeten houden geeft aanleiding tot een lesje wiskunde op het schoolbord, en de manier waarop ze de gespannen draden op scène proberen te ontwijken lijkt op Dokter Bibber uit de les lichamelijke opvoeding.

Deze draden – wel veel gedoe om ze allemaal gespannen te krijgen – refereren naar de touwen die de terroristen in de turnzaal ophingen waar ze de kinderen, leerkrachten en enkele (groot)ouders gevangen hielden. **De ballonnen aan de touwtjes waarmee de kinderen op de eerste schooldag nog stonden te zwaaien, worden vanaf dan plots bommen – zo snel kan het gaan in het theater.**

(c) Felix Kindermann

Omdat jonge kinderen het waarom van zo'n aanslag nog niet kunnen vatten, bekijken ze de gebeurtenissen hyperfeitelijk. De twee spelers beschrijven schijnbaar zonder emotie alle details van de gijzeling, zoals in een boek. Daarnaast is er ook de fantasie van de kinderen: de invasie van de terroristen wordt gespeeld alsof het een heroïsche scène uit een actiefilm is.

Die lichtheid en humor zijn de wapens die verhinderen dat Wij/Zij een zware voorstelling wordt, zonder een loopje te nemen met de heftige gebeurtenissen. Wij/Zij verdient door veel meer kinderen (én volwassenen) gezien te worden dan de karige speelreeks dit seizoen (onbekende acteurs en regisseur, heftig thema,... jweewel). Want anders dan bij dit soort zware thema's in het theater dikwijls het geval is, zijn het niet enkel de ouders die overtuigd zijn, maar waren ook de kinderen in de zaal wild enthousiast. Wij/Zij is de laatste productie onder het bewind van **BRONKS-oprichter Oda Van Neygen** en is zeker een

hoogvlieger geworden. Om het in de terminologie van de voorstelling te zeggen: dit is 'going out with a bang'.

[**'Wij/zij' - Bronks**. Regie: Carly Wijs. Van & met: Carly Wijs, Gytha Parmentier, Thomas Vantuycom, Mieke Versyp, Stef Stessel en Thomas Clause. Speelt nog tm 4 november 2014]

Filip Tielens

<http://cobra.be/cm/cobra/podium/podium-recensie/140929-sa-recensie-wijzij>